

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.12.2015
COM(2015) 593 final

2015/0272 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivei 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz, a
Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și
acumulatori și a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și
electronice**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1 Contextul general

În prezent, economia Uniunii nu valorifică o parte importantă a potențialului pe care îl reprezintă materiile prime secundare care se regăsesc în fluxurile de deșeuri. În 2013, în UE, volumul total al deșeurilor generate a fost de aproximativ 2,5 miliarde de tone, din care 1,6 miliarde de tone nu au fost reutilizate sau reciclate și, prin urmare, au reprezentat o pierdere pentru economia europeană. Conform estimărilor, încă 600 de milioane de tone ar putea fi reciclate sau reutilizate. De exemplu, din deșeurile municipale generate în Uniune doar o parte redusă a fost reciclată (43 %), restul deșeurilor fiind stocate în depozite de deșeuri (31 %) sau incinerate (26 %). Prin urmare, Uniunea nu valorifică posibilități importante de îmbunătățire a eficienței utilizării resurselor și de creare a unei economii mai circulare.

În ceea ce privește gestionarea deșeurilor, în Uniune există diferențe mari între statele sale membre. În 2011, în timp ce șase state membre au stocat în depozite de deșeuri mai puțin de 3 % din deșeurile lor municipale, 18 state membre au stocat în depozite de deșeuri peste 50 %, iar unele state membre - peste 90 %. Este necesar să se remedieze urgent această disparitate.

Propunerile de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile¹, a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje², a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri³, a Directivei 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz⁴, a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori⁵ și a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice⁶ fac parte dintr-un pachet privind economia circulară, care include, de asemenea, o comunicare a Comisiei intitulată „Închiderea buclei – Un plan de acțiune al UE pentru economia circulară”.

1.2 Motivele și obiectivele propunerii

Tendențele recente sugerează că este posibilă realizarea de progrese suplimentare privind utilizarea eficientă a resurselor și că acest lucru poate aduce beneficii economice, de mediu și sociale considerabile. Transformarea deșeurilor într-o resursă reprezintă un element esențial al utilizării mai eficiente a resurselor și al închiderii buclei într-o economie circulară.

Obiectivele obligatorii din punct de vedere juridic prevăzute de legislația UE în domeniul deșeurilor au avut un rol determinant în ceea ce privește îmbunătățirea practicilor de gestionare a deșeurilor, stimularea inovării în domeniul reciclării, limitarea depozitării deșeurilor și crearea unor stimulente pentru schimbarea comportamentului consumatorilor.

¹ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

² Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

³ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

⁴ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34-43).

⁵ Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1-14).

⁶ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (JO L 197, 24.7.2012, p. 38-71).

Dezvoltarea în continuare a politicii în domeniul deșeurilor poate aduce beneficii semnificative: creștere durabilă și creare de locuri de muncă, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, economii directe legate de ameliorarea practicilor de gestionare a deșeurilor, precum și o calitate mai bună a mediului.

Propunerea de modificare a Directivei 2008/98/CE răspunde obligației prevăzute de legislație de revizuire a obiectivelor privind gestionarea deșeurilor stabilite în directiva respectivă. Propunerile, care fac parte din Pachetul privind economia circulară și modifică cele șase directive menționate mai sus, se bazează parțial pe propunerea pe care Comisia a prezentat-o în iulie 2014 și pe care a retras-o apoi în februarie 2015. Acestea sunt conforme cu obiectivele prevăzute în Foaia de parcurs privind eficiența utilizării resurselor⁷ și în Al 7-lea program de acțiune pentru mediu⁸, inclusiv aplicarea integrală a ierarhiei deșeurilor⁹ în toate statele membre, reducerea volumului de deșeuri generate exprimat ca valoare absolută și pe cap de locuitor, asigurarea unei calități ridicate a reciclării și utilizarea deșeurilor reciclate ca sursă importantă și fiabilă de materii prime pentru Uniune. De asemenea, propunerile contribuie la punerea în aplicare a Inițiativei privind materiile prime¹⁰ și abordează necesitatea prevenirii generării de deșeuri alimentare. Totodată, propunerile simplifică obligațiile de raportare incluse în toate cele șase directive.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

2.1 Studii

Propunerile și evaluarea impactului care le însoțește evaluează aspectele tehnologice, socioeconomice, precum și cele legate de analiza cost-beneficiu aferente punerii în aplicare și dezvoltării ulterioare a legislației UE în domeniul deșeurilor. S-a elaborat un supliment la evaluarea impactului cu scopul de a analiza efectele pe care le pot avea variantele suplimentare ale principalelor opțiuni de politică definite în evaluarea impactului.

2.2 Consultare internă

În cadrul Comisiei, un grup de coordonare privind evaluarea impactului, alcătuit din diferite servicii ale Comisiei (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC și ESTAT) a urmărit pregătirea propunerilor legislative.

2.3 Consultare externă

Comisia a elaborat o listă orientativă a problemelor care trebuie abordate și primele interviuri cu principalele părți interesate au început în februarie 2013. În iunie 2013 s-a lansat o consultare publică online în conformitate cu standardele minime privind consultările, care s-a încheiat în septembrie 2013. Au fost transmise 670 de răspunsuri, ceea ce reflectă un grad ridicat de îngrijorare în rândul publicului referitor la situația gestionării deșeurilor în UE și nivelul înalt al așteptărilor privind acțiunea UE în acest domeniu. În perioada iunie-septembrie 2015, a avut loc o consultare specifică a statelor membre, precum și o consultare mai amplă privind economia circulară.

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

⁹ Ierarhia deșeurilor acordă prioritate în primul rând prevenirii, urmată de reutilizare, de reciclare, apoi de valorificarea energetică și de eliminare, care include stocarea deșeurilor în depozite de deșeuri și incinerarea fără valorificare energetică.

¹⁰ COM(2008) 699 și COM(2014) 297.

2.4 Evaluarea impactului

Împreună cu propunerea adoptată în iulie 2014¹¹, s-au publicat un raport privind evaluarea impactului și un rezumat. Evaluarea impactului, care reprezintă în continuare principala bază analitică pentru propunerile legislative revizuite, evaluează principalele efecte asupra mediului, sociale și economice ale diferitelor opțiuni de politică în vederea îmbunătățirii gestionării deșeurilor în UE. Diverse niveluri de ambiție sunt evaluate și comparate cu un „scenariu de referință”, în scopul de a identifica instrumentele și obiectivele cele mai adecvate, urmărindu-se în același timp reducerea la minimum a costurilor și obținerea unor beneficii maxime.

La 8 aprilie 2014, Comitetul de evaluare a impactului din cadrul Comisiei a emis un aviz pozitiv privind evaluarea impactului, formulând totodată o serie de recomandări pentru a îmbunătăți raportul. Comitetul a solicitat să se clarifice mai mult definiția problemei și necesitatea de a impune noi obiective intermediare, să se aducă argumente mai solide în favoarea interdicției de depozitare a deșeurilor din punctul de vedere al subsidiarității și al proporționalității și în favoarea stabilirii unor obiective uniforme pentru toate statele membre, precum și să se explice mai în detaliu modul în care rezultatele diferite obținute de statele membre sunt luate în considerare în cadrul propunerii.

Concluzia evaluării impactului este că o combinație a opțiunilor va aduce următoarele beneficii:

- reducerea sarcinii administrative în special pentru unitățile sau întreprinderile mici, simplificarea și o mai bună punere în aplicare, inclusiv prin menținerea unor obiective adecvate scopului;
- crearea de locuri de muncă – până în 2035 ar putea fi create peste 170 000 de locuri de muncă, pentru majoritatea acestora fiind imposibilă o delocalizare în afara UE;
- reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră – între 2015 și 2035 s-ar putea evita generarea a peste 600 de milioane de tone de gaze cu efect de seră;
- efecte pozitive asupra competitivității sectoarelor de gestionare și de reciclare a deșeurilor din UE, precum și asupra industriei prelucrătoare din UE (scheme de răspundere extinsă a producătorilor îmbunătățite, riscuri reduse aferente accesului la materii prime);
- reintegrarea în economia UE a materiilor prime secundare, ceea ce, la rândul său, va reduce dependența UE de importurile de materii prime.

Alături de propunerea legislativă s-a emis o notă de analiză care completează evaluarea impactului. În această notă, s-au analizat o serie de opțiuni și variante suplimentare cu scopul de a se ține seama mai bine de diferitele poziții de plecare ale fiecărui stat membru.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1 Rezumatul acțiunii propuse

Principalele elemente ale propunerilor de modificare a legislației UE în domeniul deșeurilor sunt:

- alinierea definițiilor;
- majorarea obiectivului privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea pentru deșeurile municipale la 65 % până în 2030;

¹¹ COM(2014) 397.

- majorarea obiectivelor privind pregătirea pentru reutilizare și reciclarea pentru deșeurile de ambalaje și simplificarea setului de obiective;
- limitarea treptată a depozitării deșeurilor municipale la 10 % până în 2030;
- o mai mare armonizare și simplificare a cadrului juridic privind subprodusele și încetarea statutului de deșeu;
- noi măsuri de promovare a prevenirii, inclusiv pentru deșeurile alimentare, și a reutilizării;
- introducerea unor condiții minime de funcționare pentru răspunderea extinsă a producătorilor;
- introducerea unui sistem de alertă timpurie pentru monitorizarea conformității cu obiectivele în materie de reciclare;
- simplificarea și raționalizarea obligațiilor de raportare;
- alinierea la dispozițiile articolelor 290 și 291 din TFUE privind actele delegate și actele de punere în aplicare.

3.2 Temeiul juridic și dreptul de a acționa

Propunerile modifică șase directive care abordează chestiunea gestionării diferitelor tipuri de deșuri. Propunerile de modificare a Directivei 2008/98/CE, a Directivei 1999/31/CE, a Directivei 2000/53/CE, a Directivei 2006/66/CE și a Directivei 2012/19/UE au ca temei articolul 192 alineatul (1) din TFUE, iar propunerea de modificare a Directivei 94/62/CE are ca temei articolul 114 din TFUE.

Articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE stabilește un obiectiv de 50 % în ceea ce privește pregătirea pentru reutilizare și reciclarea deșeurilor menajere și a deșeurilor similare și un obiectiv de 70 % în ceea ce privește pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și alte operațiuni de valorificare materială a deșeurilor nepericuloase provenite din activitățile de construcție și demolări, până în 2020. În temeiul articolului 11 alineatul (4), cel târziu până la 31 decembrie 2014, Comisia a trebuit să examineze aceste obiective în vederea consolidării lor, dacă acest lucru este necesar, și pentru a lua în considerare stabilirea unor obiective pentru alte fluxuri de deșuri, având în vedere efectele asupra mediului, economice și sociale relevante pe care le are stabilirea obiectivelor. În conformitate cu articolul 9 litera (c), Comisia a trebuit să stabilească, până la sfârșitul anului 2014, obiectivele pentru 2020 în materie de prevenire a generării de deșuri și de decuplare, pe baza celor mai bune practici în vigoare, inclusiv, acolo unde a fost necesar, să efectueze o reexaminare a indicatorilor menționați la articolul 29 alineatul (4). În fine, în temeiul articolului 37 alineatul (4), în primul raport întocmit până la 12 decembrie 2014, Comisia a trebuit să evalueze o serie de măsuri, inclusiv scheme de răspundere a producătorilor pentru anumite fluxuri de deșuri, obiective, indicatori și măsuri referitoare la reciclare, precum și operațiuni de valorificare materială și energetică ce pot contribui la îndeplinirea mai eficace a obiectivelor stabilite la articolele 1 și 4.

Articolul 5 alineatul (2) din Directiva 1999/31/CE stabilește trei obiective pentru reducerea stocării de deșuri municipale biodegradabile în depozitele de deșuri și interzice depozitarea anumitor fluxuri de deșuri. Ultimul obiectiv privind reducerea stocării de deșuri municipale biodegradabile în depozitele de deșuri trebuie să fie realizat de statele membre până la 16 iulie 2016. În temeiul articolului 5 alineatul (2), acest obiectiv este reexaminat până la 16 iulie 2014 în vederea confirmării sau a modificării sale în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a mediului și în lumina experienței practice acumulate de statele membre în îndeplinirea celor două obiective anterioare.

Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 94/62/CE prevede obiective privind valorificarea și reciclarea deșeurilor de ambalaje, care, în temeiul articolului 6 alineatul (5), se stabilesc o dată la cinci ani pe baza experienței practice acumulate în statele membre și a rezultatelor cercetării științifice și ale tehnicilor de evaluare, cum ar fi evaluările ciclului de viață și analiza cost-beneficiu.

3.3 Principiile subsidiarității și proporționalității

Propunerile sunt conforme cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Acestea se limitează la modificarea directivelor menționate mai sus, prin furnizarea unui cadru care stabilește obiective comune, lăsând statelor membre libertatea de a decide metodele exacte de punere în aplicare.

3.4 Documente explicative

Comisia consideră că pentru a ameliora calitatea informațiilor privind transpunerea directivelor sunt necesare documente care să explice măsurile statelor membre de transpunere a directivelor.

Legislația în domeniul deșeurilor este deseori transpusă într-o manieră extrem de descentralizată în statele membre, inclusiv la nivel regional sau local, și în cadrul mai multor acte juridice, în funcție de structura administrativă a unui stat membru. Prin urmare, în procesul de transpunere a directivelor modificate, statele membre pot fi nevoite să modifice o serie largă de acte legislative la nivel național, regional și local.

Propunerile modifică șase directive privind deșeurile și afectează un număr important de obligații prevăzute de legislație, modificând, de asemenea, substanțial obiectivele prevăzute în Directiva 2008/98/CE, în Directiva 1999/31/CE și în Directiva 94/62/CE și simplificând Directiva 2000/53/CE, Directiva 2006/66/CE și Directiva 2012/19/UE. Aceasta reprezintă o revizuire complexă a legislației în domeniul deșeurilor, care este posibil să afecteze o serie de acte legislative naționale.

Obiectivele revizuite privind gestionarea deșeurilor prevăzute în directivele modificate sunt interconectate și ar trebui să fie atent transpuse în legislația națională, iar ulterior integrate în sistemele naționale de gestionare a deșeurilor.

Dispozițiile propuse vor afecta o gamă largă de părți interesate din sectorul public și privat din statele membre și vor avea un impact important asupra investițiilor viitoare în infrastructura de gestionare a deșeurilor. Transpunerea completă și corectă a noii legislații este esențială pentru a garanta faptul că obiectivele acesteia (și anume, protejarea sănătății umane și a mediului, eficiența sporită a utilizării resurselor și asigurarea funcționării pieței interne, precum și evitarea obstacolelor în calea schimburilor comerciale și evitarea restricționării concurenței în cadrul UE) sunt îndeplinite.

Cerința de a furniza documente explicative poate crea o sarcină administrativă suplimentară pentru unele state membre. Cu toate acestea, sunt necesare documente explicative pentru a se putea verifica în mod eficace dacă transpunerea este completă și corectă, ceea ce este esențial din motivele menționate anterior, neexistând alte măsuri mai puțin împovărătoare care să permită o verificare eficientă. În plus, documentele explicative pot contribui în mod semnificativ la reducerea sarcinii administrative aferente monitorizării de către Comisie a conformității; în absența acestora, ar fi necesare resurse considerabile și numeroase contacte cu autoritățile naționale pentru a urmări metodele de transpunere în toate statele membre.

Având în vedere cele de mai sus, este oportun să li se solicite statelor membre ca notificarea măsurilor lor de transpunere să fie însoțită de unul sau mai multe documente în care să se

explice relația dintre dispozițiile directivelor care modifică legislația UE în domeniul deșeurilor și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere.

3.5 Competențele delegate și de executare ale Comisiei

Competențele delegate și de executare ale Comisiei sunt identificate, iar procedurile corespunzătoare de adoptare a acestor actelor sunt stabilite la articolul 1 alineatele (4), (5), (6), (9), (11), (14), (15), (18), (19), (21) și (22) din propunerea privind Directiva 2008/98/CE, la articolul 1 alineatele (4), (6), (7), (9) și (10) din propunerea privind Directiva 94/62/CE, la articolul 1 alineatele (6) și (7) din propunerea privind Directiva 1999/31/CE și în modificările propuse la articolele 1 și 3 din propunerea privind Directivele 2000/53/CE și 2012/19/UE.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerile nu vor avea niciun impact asupra bugetului Uniunii Europene și, prin urmare, nu sunt însoțite de fișa financiară prevăzută la articolul 31 din Regulamentul financiar [Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului].

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivei 2000/53/CE privind vehiculele scoase din uz, a Directivei 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și a Directivei 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹³,

acționând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, pentru a proteja sănătatea umană, pentru a asigura utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale și pentru a promova o economie mai circulară.
- (2) Pentru a reduce sarcina de reglementare suportată de unitățile sau întreprinderile mici, ar trebui să se introducă o simplificare a cerințelor de autorizare și de înregistrare a acestora.
- (2) Rapoartele de punere în aplicare elaborate de statele membre o dată la trei ani nu s-au dovedit a fi un instrument eficient pentru verificarea conformității și asigurarea unei puneri în aplicare corecte, generând sarcini administrative inutile. Prin urmare, este oportun să se abroge dispozițiile care impun statelor membre obligația de a întocmi astfel de rapoarte și, pentru monitorizarea conformității, să se utilizeze exclusiv datele statistice pe care statele membre le raportează în fiecare an Comisiei.
- (3) Datele statistice raportate de statele membre sunt esențiale pentru Comisie în vederea evaluării respectării legislației în domeniul deșeurilor în toate statele membre. Calitatea, fiabilitatea și comparabilitatea statisticilor ar trebui îmbunătățite prin introducerea unui punct de intrare unic pentru toate datele referitoare la deșeuri, prin eliminarea obligațiilor de raportare caduce, prin evaluarea comparativă a

¹² JO C , , p. .

¹³ JO C , , p. .

metodologilor naționale de raportare și prin introducerea unui raport privind verificarea calității datelor.

- (4) Raportarea fiabilă a datelor statistice privind gestionarea deșeurilor este esențială pentru punerea în aplicare eficientă și asigurarea comparabilității datelor în cadrul unor condiții de concurență echitabile între statele membre. Prin urmare, atunci când elaborează rapoartele privind realizarea obiectivelor stabilite în aceste directive, statele membre ar trebui să aibă obligația de a utiliza cea mai recentă metodologie elaborată de Comisie și de institutele naționale de statistică ale statelor membre.
- (5) Prin urmare, Directivele 2000/53/CE, 2006/66/CE și 2012/19/UE ar trebui modificate în consecință.
- (6) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative¹⁴, statele membre și-au luat angajamentul ca notificarea măsurilor lor de transpunere să fie însoțită, în cazuri justificate, de unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare ale instrumentelor naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (7) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume îmbunătățirea gestionării deșeurilor în Uniune, fapt ce contribuie la protecția, conservarea și îmbunătățirea calității mediului și la utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele măsurilor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2000/53/CE

Articolul 9 din Directiva 2000/53/CE se modifică după cum urmează:

(1) alineatul (1) se elimină;

(2) se introduc următoarele alineate (1a), (1b), (1c) și (1d):

„1a. Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 7 alineatul (2). Statele membre raportează datele pe cale electronică în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (1d). Primul raport are ca obiect datele aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie [*a se introduce anul de transpunere a prezentei directive + 1 an*] și 31 decembrie [*a se introduce anul de transpunere a prezentei directive + 1 an*].

1b. Datele raportate de statul membru în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport de verificare a calității.

¹⁴ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

1c. Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport privind rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează o dată la trei ani.

1d. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor în conformitate cu alineatul (1a). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 11 alineatul (2).”.

Articolul 2

Modificarea Directivei 2006/66/CE

Directiva 2006/66/CE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 22 se elimină;

(2) Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Până cel târziu la sfârșitul anului 2016, Comisia elaborează un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive și impactul acesteia asupra mediului și a funcționării pieței interne.”;

(b) la alineatul (2), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia include în raportul său o evaluare privind următoarele aspecte ale prezentei directive:”.

Articolul 3

Modificarea Directivei 2012/19/UE

Directiva 2012/19/UE se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se elimină;

(b) se introduc următoarele alineate (5a), (5b), (5c) și (5d):

„5a. Statele membre raportează Comisiei, pentru fiecare an calendaristic, datele privind punerea în aplicare a articolului 16 alineatul (4). Statele membre raportează datele pe cale electronică în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (5d). Primul raport are ca obiect datele aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie [*a se introduce anul de transpunere a prezentei directive + 1 an*] și 31 decembrie [*a se introduce anul de transpunere a prezentei directive + 1 an*].

5b. Datele raportate de statul membru în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport de verificare a calității.

5c. Comisia analizează datele raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport privind rezultatele analizei respective. Raportul cuprinde o evaluare a modului de organizare a colectării datelor, a surselor datelor și a metodologiei utilizate în statele membre, precum și a caracterului complet, a fiabilității, a

actualității și a consecvenței datelor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează o dată la trei ani.

5d. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru raportarea datelor în conformitate cu alineatul (5a). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 21 alineatul (2).”;

(2) Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Procedura comitetelor

1. Comisia este asistată de comitetul instituit în temeiul articolului 39 din Directiva 2008/98/CE. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011(*).

2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

3. În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”.

Articolul 4

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cel târziu până la [*a se introduce data: optsprezece luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive*]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă actele, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,

Președintele

Pentru Consiliu,

Președintele